

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17112/2023
13.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији су пуномоћници Зоран Милојковић и Иван Милојковић, адвокати из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Лазар Тодоровић, адвокат из ..., ради испуњења уговорне обавезе по тужби и ради ништавости уговора и враћања датог по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3059/22 од 17.01.2023. године, у седници одржаној 13.09.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3059/22 од 17.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3059/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1936/20 од 25.08.2022. године, ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог, којим је тражио да суд обавезе туженог-противтужиоца да му на име дуга за преостали део купопродајне цене по уговору Ов ../10 од 28.12.2010. године, исплати износ од 9.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са припадајућом каматом коју одређује Европска монетарна унија, а у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, почев од дана подношења тужбе па до исплате, као неоснован. Ставом 2. изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен између парничних странака и оверен под бројем Ов ../10 код Основног суда у Краљеву, у Судској јединици у Врњачкој Бањи 28.12.2010. године и да исти не производи правно дејство, као неоснован. Ставом 3. изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу исплати износ од 11.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом и

то: на износ од 10.000 евра почев од 28.12.2010. године до 25.12.2012. године по стопи коју Европска централна банка даје на евро, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, а почев од 25.12.2012. године па до исплате по стопи утврђеној чланом 2. став 2. Закона о затезној камати, тј. на годишњем нивоу у висини референтне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећање за 8 процентних поена, и на износ од 1.000 евра почев од 29.01.2011. године па до исплате, по стопи утврђеној према члану 2. став 2. Закона о затезној камати, тј. на годишњем нивоу у висини референтне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећање за 8 процентних поена, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом 4. изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу на име цене за примљено путничко возило "Лада нива", исплати износ од 800 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом на тај износ, почев од 20.01.2011. године до 25.12.2012. године, по стопи коју Европска централна банка даје на евро, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, а почев од 25.12.2012. године па до исплате, по стопи утврђеној чланом 2. став 2.. Закона о затезној камати, тј. на годишњем нивоу у висини референтне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећање за 8 процентних поена. Ставом 5. изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 175.592,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3059/22 од 17.01.2023. године, ставом 1. изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца у односу на изреку под 2) пресуде Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1936/20 од 25.08.2022. године. Ставом 2. изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1936/20 од 25.08.2022. године, под ставовима 1, 3, 4. и 5. изреке. Ставом 3. изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца-противтуженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе по основу уговора о купопродаји непокретности закљученог између парничних странака, по тужби тужиоца-противтуженог и враћање датог по основу уговора који је раскинут, по противтужби туженог-противтужиоца. Побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, о томе да није остварен уговорени услов од кога зависи опстанак уговора о преносу права својине, пропуштањем тужиоца-противтуженог да своје право власништва на предметном стану упише у јавне књиге. Указивање ревидента на битну повреду одредаба парничног поступка је без утицаја на одлучивање, имајући у виду да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради испуњења уговора тужилац-противтужени је поднео 21.12.2020. године, а вредност предмета спора по тужби је 9.000,00 динара, док је противтужбу тужени-противтужилац поднео 28.01.2021. године, а вредност предмета спора по противтужби је 11.800 евра.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, како по тужби тако и по противтужби, следи да ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**